Załącznik nr 3

Program prac konserwatorskich

Zabytek : ołtarz główny, klasycyzm, 1830r

Stan zachowania :

Ołtarz główny jest polichromowany i złocony. Obecna polichromia jest wtórna, utrzymana w kolorystyce ciemnego beżu na architekturze ołtarza, natomiast gzymsy są białe a pilastry i kolumny pokryte są wtórną szaro - białą marmoryzacją.

Na snycerce złoconej wykonano wtórne opracowanie materiałami nieszlachetnymi oraz farbami pozłotniczymi.

Karnacja i suknie dwóch rzeźb (rzeźba św. Piotra i Pawła)zostały pomalowane na biało.

Wykonana renowacja zmieniała historyczny charakter zabytku i zafałszowała całkowicie pierwotną kolorystykę.

Jeśli chodzi o architekturę ołtarza to obecne są drobne ubytki drewna, szczeliny i pęknięcia w obrębie desek ołtarza. Oprócz drobnych ubytków mechanicznych zauważalne są otwory wylotowe po owadach, co świadczy o miejscowych uszkodzeniach struktury drewna.

Obraz św. Mikołaja pokryty silnymi zabrudzeniami powierzchniowymi, które bardzo zacierają szczegóły kompozycji i powodują, że całość jest po prostu brudna i nieestetyczna i z pewnej odległości mało czytelna.

Murowana mensa, na której stoi nastawa tabernakulum pokryta farbą olejną, która się łuszczy i odpada, co świadczy o miejscowym zawilgoceniu podmurówki mensy.

Stan estetyczny ołtarza jest zły, wykonane przemalówki zestarzały się, użyta w ubiegłych latach farba miejscami łuszczy się i odpada. Niestaranne i jednolite przemalówki obiegające od kolorystyki pierwotnej i bardzo obniżają odbiór estetyczny zabytku .

W dolnych partiach ołtarza powstały samoistne odkrywki, które świadczą o bardzo słabej przyczepności obecnych warstw przemalówek, które wykonano nieodpowiednimi farbami.

Założenia konserwatorskie

Zakłada się wykonanie pełnej konserwacji i restauracji ołtarza.

Program prac

1. Wykonanie fotograficznej dokumentacji konserwatorskiej
2. Demontaż ołtarza i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej
3. Wykonanie stratygrafii ołtarza, pobranie próbek do badań specjalistycznych w celu określenia techniki i technologii zabytku
4. Wstępne oczyszczenie wszystkich elementów ołtarza z luźnego kurzu
5. Wykonanie zabiegu dezynsekcji przez nasączenie preparatem hylotox lub zabieg gazowania w zależności od stanu zainfekowania drewna ocenionego po demontażu ołtarza.
6. Usunięcie przemalowań z ołtarza, tabernakulum , rzeźb , snycerki oraz ramy obrazu , metodą chemiczną za pomocą preparatów do zmiękczania warstw olejnych typu scansol, aibaitzer. Próby usuwania wtórnych nawarstwień metodami mechanicznymi za pomocą gorącego powietrza i skalpela; obranie najkorzystniejszej dla zabytku metody i usunięcie wszystkich przemalówek
7. Impregnacja osłabionego strukturalnie drewna za pomocą Paraloidu B-72 w toluenie
8. Uzupełnienie ubytków drewna oraz wykonanie koniecznych rekonstrukcji większych ubytków formy rzeźbiarskiej za pomocą Aralditu SV 36, uzupełnianie drobnych ubytków drewna z użyciem gotowej szpachli stolarskiej do drewna
9. Podklejanie odspojonych zapraw klejem Plekstol B- 500 lub klejem króliczym
10. Uzupełnienie ubytków zapraw za pomocą zapraw tikurilla w obrębie architektury ołtarza i karnacji rzeźb oraz za pomocą zapraw klejowo - kredowych w obrębie snycerki
11. Pokrycie polichromii architektury ołtarza za pomocą werniksu z Paraloidu B- 82 w alkoholu w celu zaizolowania powierzchni i wysycenie koloru polichromii co umożliwia prawidłowo dobrać kolor retuszy
12. Retusze ubytków polichromii farbami temperowymi lub akwarelowymi
13. Wykonanie złoceń i srebrzeń techniką zgodną z oryginałem za pomocą złota 23 i 3\4 carat w płatkach oraz srebra w płatkach, zabezpieczenie srebra za pomocą roztworu szelaku
14. Zabezpieczenie powierzchni polichromii za pomocą werniksu końcowego satynowego Le France
15. Prace przy obrazie :

- wstępne oczyszczenie lica i odwrocia obrazu na sucho za pomocą odkurzacza i pędzla
- zdjęcie płótna obrazu z krosien
- oczyszczenie lica z zabrudzeń powierzchniowych za pomocą środków powierzchniowo czynnych (contrad 2000) oraz od odwrocia za pomocą gumek chlebowych
- reperacje drobnych przedarć płótna za pomocą nitek lnianych na klej Plekstol B- 500 lub Primal AC - 33, podklejanie osłabiony krajek nowym płótnem
- uzupełnienie drobnych ubytków zapraw za pomocą zaprawy modostuk
- pokrycie krosien nowych rozporowych lub oryginalnych chylotoksem (w przypadku dobrego stanu krosien oryginalnych zachowanie ich) w celu zabezpieczenia przed inwazją owadów
- nabicie obrazu na krosna
- pokrycie obrazu werniksem retuszerskim wyrównującym połysk
- retusze ubytków warstw malarskich za pomocą farb akwarelowych ,wykańczanie olejnymi laserunkami
- położenie werniksu końcowego matowego Amsterdam

16. Mensa murowana:
    - wykonanie odkrywek na mensie w celu określenia pierwotnej kolorystyki
    - oczyszczenie mensy z wtórnych nawarstwień z użyciem strumienia gorącego powietrza i skalpela, z pomocą środków zmiękczających warstwy olejne np skansol
    - usunięcie mechaniczne uszkodzonych strukturalnie tynków
    - impregnacja tynków stainfestigerem OH
    - uzupełnienie ubytków tynków za pomocą zapraw wapienno- piaskowych firmy Baumit lub Keim
    - retusze i rekonstrukcje ubytków warstw barwnych na mensie za pomocą pigmentów w proszku na bazie Primalu AC- 33 lub za pomocą farb temperowych
17. Montaż ołtarza w całość

Program prac konserwatorskich

Zabytek : ambona, klasycyzm, I poł XIX w

Stan zachowania :

Ambona jest polichromowana i złocona. Obecnie w całości przemalowana, utrzymana w kolorystyce ciemnego beżu na architekturze , natomiast gzymsy są szaro- białe a kolumny na koszu posiadają wtórną szaro - białą marmoryzację.

Na snycerce wykonano wtórne opracowanie materiałami nieszlachetnymi oraz farbami pozłotniczymi. Płaskorzeźby czterech ewangelistów całkowicie przemalowane.

Oprócz drobnych ubytków mechanicznych zauważalne są otwory wylotowe po owadach, co świadczy o miejscowych uszkodzeniach struktury drewna.

Wykonana renowacja zafałszowała całkowicie pierwotną kolorystykę. Niestaranne i jednolite przemalówki obiegające od kolorystyki pierwotnej i bardzo obniżają odbiór estetyczny ambony.

Założenia konserwatorskie

Zakłada się wykonanie pełnej konserwacji i restauracji ambony

Program prac

1. Wykonanie fotograficznej dokumentacji konserwatorskiej
2. Demontaż ambony i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej
3. Wykonanie stratygrafii ambony, pobranie próbek do badań specjalistycznych w celu określenia techniki i technologii zabytku
4. Wstępne oczyszczenie wszystkich elementów ambony z luźnego kurzu
5. Wykonanie zabiegu dezynsekcji przez nasączenie preparatem hylotox lub zabieg gazowania w zależności od stanu zainfekowania drewna ocenionego po demontażu ambony
6. Usunięcie przemalowań z całości ambony architektury i snycerki, w tym również ażurowa snycerka nad otworem wejściowym na ambonę oraz płaskorzeźby Ewangelistów - metodą chemiczną i

mechaniczną : za pomocą preparatów do zmiękczania warstw olejnych typu scansol, aibaitzer i skalpela;
próby usuwania wtórnych nawarstwień metodami mechanicznymi za pomocą skalpela i strumienia gorącego powietrza;
obranie najkorzystniejszej dla zabytku metody i usunięcie przemalówek

7. Impregnacja osłabionego strukturalnie drewna za pomocą Paraloidu B-72 w toluenie
8. Uzupełnienie ubytków drewna oraz wykonanie koniecznych rekonstrukcji większych ubytków formy rzeźbiarskiej za pomocą Araldítu SV 36, uzupełnianie drobnych ubytków drewna z użyciem gotowej szpachli stolarskiej do drewna
9. Podklejanie odspojonych zapraw klejem Plekstol B- 500 lub klejem króliczym
10. Uzupełnienie ubytków zapraw za pomocą zapraw tikurilla w obrębie architektury ambony i płaskorzeźb oraz za pomocą zapraw klejowo - kredowych w obrębie złoconej snycerki
11. Pokrycie polichromii architektury ambony za pomocą werniksu z Paraloidu B- 82 lub słabego roztworu szelaku w alkoholu w celu zaizolowania powierzchni i wyrównania połysku
12. Retusze ubytków polichromii farbami temperowymi lub akwarelowymi
13. Wykonanie złoceń i srebrzeń techniką zgodną z oryginałem za pomocą złota 23 i 3\4 carat w płatkach oraz srebra w płatkach, zabezpieczenie srebra roztworem szelaku
14. Zabezpieczenie powierzchni polichromii za pomocą werniksu końcowego satynowego Amsterdam
15. Montaż ambony w całość

Program prac konserwatorskich

Zabytek : Nadbudowa chrzcielnicy z grupa rzeźbiarską Chrztu Świętego, klasycyzm, I poł XIX w, (pod grupą rzeźbiarską otwór w ścianie przysłonięty drewnianymi ozdobnymi drzwiczkami)

Stan zachowania : obecnie zabytek w całości przemalowany, utrzymany w kolorystyce ciemnego beżu na architekturze ,na gzymsach odcienie szaro- białe.

Na snycerce wykonano wtórne opracowanie materiałami nieszlachetnymi oraz farbami pozłotniczymi. Rzeźby w całości przemalowane.

Oprócz drobnych ubytków mechanicznych zauważalne są otwory wylotowe po owadach, co świadczy o miejscowych uszkodzeniach struktury drewna. Bardzo liczne otwory wylotowe po owadach w obrębie drzwiczek z motywem kielicha zasłaniających otwór w ścianie.

Wykonana renowacja zafałszowała całkowicie pierwotną kolorystykę. Niestaranne i jednolite przemalówki obiegające od kolorystyki pierwotnej i bardzo obniżają odbiór estetyczny zabytku.

Założenia konserwatorskie

Zakłada się wykonanie pełnej konserwacji i restauracji zabytku.

Program prac

1. Wykonanie fotograficznej dokumentacji konserwatorskiej
2. Demontaż zabytku i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej
3. Wykonanie stratygrafii zabytku, pobranie próbek do badań specjalistycznych w celu określenia techniki i technologii zabytku
4. Wstępne oczyszczenie wszystkich elementów zabytku z luźnego kurzu
5. Wykonanie zabiegu dezynsekcji przez nasączenie preparatem hylotox lub zabieg gazowania w zależności od stanu zainfekowania drewna ocenionego po demontażu zabytku
6. Usunięcie przemalowań z całości zabytku - architektury i snycerki, rzeźb oraz ażurowych drzwiczek w ścianie poniżej grupy rzeźbiarskiej. Zastosowanie metody chemicznej i mechanicznej : za pomocą preparatów do zmiękczania warstw olejnych typu scansol, aibaitzer i

skalpela;
próby usuwania wtórnych nawarstwień metodami mechanicznymi za pomocą skalpela i strumienia gorącego powietrza;
obranie najkorzystniejszej dla zabytku metody i usunięcie przemalówek

7. Impregnacja osłabionego strukturalnie drewna za pomocą Paraloidu B-72 w toluenie
8. Uzupełnienie ubytków drewna oraz wykonanie koniecznych rekonstrukcji większych ubytków formy rzeźbiarskiej za pomocą Aralditu SV 36, uzupełnianie drobnych ubytków drewna z użyciem gotowej szpachli stolarskiej do drewna
9. Podklejanie odspojonych zapraw klejem Plekstol B- 500 lub klejem króliczym
10. Uzupełnienie ubytków zapraw za pomocą zapraw tikurilla w obrębie architektury ołtarza i płaskorzeźb oraz za pomocą zapraw klejowo - kredowych w obrębie złoconej snycerki
11. Pokrycie powierzchni polichromowanych za pomocą werniksu z Paraloidu B- 82 w alkoholu lub roztworu szelaku w celu zaizolowania powierzchni i wyrównania połysku
12. Retusze ubytków polichromii farbami temperowymi lub akwarelowymi
13. Wykonanie złoceń i srebrzeń techniką zgodną z oryginałem za pomocą złota 23 i 3\4 carat w płatkach oraz srebra w płatkach; zabezpieczenie srebra roztworem szelaku
14. Zabezpieczenie powierzchni polichromii za pomocą werniksu końcowego satynowego Amsterdam
15. Montaż zabytku w całość

Program prac konserwatorskich

Zabytek : Ołtarz boczny pw. Najświętszej Marii Panny, klasycyzm, ok.1830 r

Stan zachowania : ołtarz obecnie w całości przemalowany, utrzymany na powierzchni architektury w kolorystyce ciemnego beżu , bieli na gzymsach i o beżowo- białych marmoryzacjach na kolumnach. Na snycerce złoconej wykonano wtórne opracowanie materiałami nieszlachetnymi oraz farbami pozłotniczymi. Chmurki i skrzydełka aniołków w zwieńczeniu ołtarza wtórnie srebrzone. Część cokołowa ołtarza murowana, zakryta współczesnymi tynkami, obecnie pomalowana na biało.

Obraz silnie zabrudzony , widoczne lekkie pofalowania płótna.

Karnacja i szaty rzeźb silnie zabrudzone, prawdopodobnie przemalowane.

Mensa murowana, pokryta współczesnymi tynkami, pomalowana na biało.

Wykonana renowacja zmieniała historyczny charakter zabytku i zafałszowała całkowicie pierwotną kolorystykę.

Jeśli chodzi o architekturę ołtarza to zauważalne są drobne ubytki drewna, szczeliny i pęknięcia w obrębie desek ołtarza. Widoczne rozspojenia elementów konstrukcyjnych. Oprócz drobnych ubytków mechanicznych zauważalne są otwory wylotowe po owadach, co świadczy o miejscowych uszkodzeniach struktury drewna.

Stan estetyczny ołtarza jest zły, wykonane przemalówki zestarzały się, użyta w ubiegłych latach farba miejscami łuszczy się i odpada. Niestaranne i jednolite przemalówki obiegające od kolorystyki pierwotnej i bardzo obniżają odbiór estetyczny zabytku .

Założenia konserwatorskie

Zakłada się wykonanie pełnej konserwacji i restauracji zabytku.

Program prac

1. Wykonanie fotograficznej dokumentacji konserwatorskiej
2. Demontaż ołtarza i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej
3. Wykonanie stratygrafii ołtarza, pobranie próbek do badań specjalistycznych w celu określenia techniki i technologii zabytku,

4. Wstępne oczyszczenie wszystkich elementów ołtarza z luźnego kurzu
5. Wykonanie zabiegu dezynsekcji przez nasączenie preparatem hyloto lub zabieg gazowania w zależności od stanu zainfekowania drewna ocenionego po demontażu ołtarza
6. Usunięcie przemalowań z ołtarza, tabernakulum, rzeźb, snycerki, ramy od obrazu , metodą chemiczną za pomocą preparatów do zmiękczania warstw olejnych typu scansol, aibaitzer, próby usuwania wtórnych nawarstwień metodami mechanicznymi za pomocą gorącego powietrza i skalpela; obranie najkorzystniejszej dla zabytku metody i usunięcie przemalówek
7. Impregnacja osłabionego strukturalnie drewna za pomocą Paraloidu B-72 w toluenie
8. Uzupełnienie ubytków drewna oraz wykonanie koniecznych rekonstrukcji większych ubytków formy rzeźbiarskiej za pomocą Aralditu SV 36, uzupełnianie drobnych ubytków drewna z użyciem gotowej szpachli stolarskiej do drewna
9. Podklejanie odspojonych zapraw klejem Plekstol B- 500 lub klejem króliczym
10. Uzupełnienie ubytków zapraw za pomocą zapraw tikurilla w obrębie architektury ołtarza i karnacji rzeźb oraz za pomocą zapraw klejowo - kredowych w obrębie snycerki
11. Pokrycie polichromii architektury ołtarza za pomocą werniksu z Paraloidu B- 82 w alkoholu w celu zaizolowania powierzchni i wyrównania połysku
12. Retusze ubytków polichromii farbami temperowymi lub akwarelowymi
13. Wykonanie złoceń i srebrzeń techniką zgodną z oryginałem za pomocą złota 23 i 3\4 carat w płatkach oraz srebra w płatkach, zabezpieczenie srebra za pomocą roztworu szelaku
14. Zabezpieczenie powierzchni polichromii za pomocą werniksu końcowego satynowego Le France
15. Prace przy obrazie :
    - wstępne oczyszczenie lica i odwrocia obrazu na sucho za pomocą odkurzacza i pędzla
    - zdjęcie płótna obrazu z krosien
    - oczyszczenie lica z zabrudzeń powierzchniowych za pomocą środków powierzchniowo czynnych (contrad 2000) oraz od odwrocia za pomocą gumek chlebowych
    - reperacje drobnych przedarć płótna za pomocą nitek lnianych na klej Plekstol B- 500 lub Primal AC - 33, podklejanie osłabiony krajek nowym płótnem
    - prostowanie podobrazia płóciennego pod obciążeniem po uprzednim nawilżeniu płótna
    - uzupełnienie drobnych ubytków zapraw za pomocą zaprawy modostuk
    - pokrycie krosien nowych rozporowych lub oryginalnych hylotoxem (w przypadku dobrego stanu krosien oryginalnych zachowanie ich) w celu zabezpieczenia przed inwazją owadów
    - nabicie obrazu na krosna

- pokrycie obrazu werniksem retuszerskim wyrównującym połysk
- retusze ubytków warstw malarskich za pomocą farb temperowych

  wykańczanie olejnymi laserunkami
- położenie werniksu końcowego matowego Amsterdam

16. Mensa i część cokołowa ołtarza, murowana:
    - wykonanie odkrywek na mensie i części cokołowej w celu określenia pierwotnej kolorystyki
    - usunięcie wtórnych nawarstwień z użyciem metod mechanicznych za pomocą dłutek i skalpela
    - mechaniczne usunięcie ewentualnych uszkodzonych strukturalnie tynków
    - impregnacja tynków stainfestigerem OH
    - uzupełnienie ubytków tynków za pomocą zapraw wapienno- piaskowych firmy Baumit
    - retusze i rekonstrukcje ubytków warstw barwnych na mensie i części cokołowej za pomocą pigmentów w proszku na bazie Primalu AC- 33 lub za pomocą farb temperowych
17. Montaż ołtarza w całość

Program prac konserwatorskich

Zabytek : Ołtarz boczny pw.św. Józefa, ok.1830 r

Stan zachowania : ołtarz obecnie w całości przemalowany, utrzymany na powierzchni architektury w kolorystyce ciemnego beżu , bieli na gzymsach i o beżowo- białych marmoryzacjach na kolumnach. Na snycerce złoconej wykonano wtórne opracowanie materiałami nieszlachetnymi oraz farbami pozłotniczymi. Chmurki i skrzydełka aniołków w zwieńczeniu ołtarza wtórnie srebrzone. Część cokołowa ołtarza murowana, zakryta współczesnymi tynkami, obecnie pomalowana na biało.

Obraz silnie zabrudzony , widoczne lekkie pofalowania płótna.

Karnacja i szaty rzeźb silnie zabrudzone, prawdopodobnie przemalowane.

Mensa murowana, pokryta współczesnymi tynkami, pomalowana na biało.

Wykonana renowacja zmieniała historyczny charakter zabytku i zafałszowała całkowicie pierwotną kolorystykę.

Jeśli chodzi o architekturę ołtarza to zauważalne są drobne ubytki drewna, szczeliny i pęknięcia w obrębie desek ołtarza. Widoczne rozspojenia elementów konstrukcyjnych. Oprócz drobnych ubytków mechanicznych zauważalne są otwory wylotowe po owadach, co świadczy o miejscowych uszkodzeniach struktury drewna.

Stan estetyczny ołtarza jest zły, wykonane przemalówki zestarzały się, użyta w ubiegłych latach farba miejscami łuszczy się i odpada. Niestaranne i jednolite przemalówki obiegające od kolorystyki pierwotnej i bardzo obniżają odbiór estetyczny zabytku .

Założenia konserwatorskie

Zakłada się wykonanie pełnej konserwacji i restauracji zabytku .

Program prac

7. Wykonanie fotograficznej dokumentacji konserwatorskiej
8. Demontaż ołtarza i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej

9. Wykonanie stratygrafii ołtarza, pobranie próbek do badań specjalistycznych w celu określenia techniki i technologii zabytku,
10. Wstępne oczyszczenie wszystkich elementów ołtarza z luźnego kurzu
11. Wykonanie zabiegu dezynsekcji przez nasączenie preparatem hylotox lub zabieg gazowania w zależności od stanu zainfekowania drewna ocenionego po demontażu ołtarza
12. Usunięcie przemalowań z ołtarza, tabernakulum, rzeźb, snycerki, ramy od obrazu , metodą chemiczną za pomocą preparatów do zmiękczania warstw olejnych typu scansol, aibaitzer, próby usuwania wtórnych nawarstwień metodami mechanicznymi za pomocą gorącego powietrza i skalpela; obranie najkorzystniejszej dla zabytku metody i usunięcie przemalówek
7. Impregnacja osłabionego strukturalnie drewna za pomocą Paraloidu B-72 w toluenie
8. Uzupełnienie ubytków drewna oraz wykonanie koniecznych rekonstrukcji większych ubytków formy rzeźbiarskiej za pomocą Aralditu SV 36, uzupełnianie drobnych ubytków drewna z użyciem gotowej szpachli stolarskiej do drewna
9. Podklejanie odspojonych zapraw klejem Plekstol B- 500 lub klejem króliczym
10. Uzupełnienie ubytków zapraw za pomocą zapraw tikurilla w obrębie architektury ołtarza i karnacji rzeźb oraz za pomocą zapraw klejowo - kredowych w obrębie snycerki
11. Pokrycie polichromii architektury ołtarza za pomocą werniksu z Paraloidu B- 82 w alkoholu w celu zaizolowania powierzchni i wyrównania połysku
12. Retusze ubytków polichromii farbami temperowymi lub akwarelowymi
13. Wykonanie złoceń i srebrzeń techniką zgodną z oryginałem za pomocą złota 23 i 3\4 carat w płatkach oraz srebra w płatkach, zabezpieczenie srebra za pomocą roztworu szelaku
14. Zabezpieczenie powierzchni polichromii za pomocą werniksu końcowego satynowego Le France
15. Prace przy obrazie :

- wstępne oczyszczenie lica i odwrocia obrazu na sucho za pomocą odkurzacza i pędzla
- zdjęcie płótna obrazu z krosien
- oczyszczenie lica z zabrudzeń powierzchniowych za pomocą środków powierzchniowo czynnych (contrad 2000) oraz od odwrocia za pomocą gumek chlebowych
- reperacje drobnych przedarć płótna za pomocą nitek lnianych na klej Plekstol B- 500 lub Primal AC - 33, podklejanie osłabiony krajek nowym płótnem
- prostowanie podobrazia płóciennego pod obciążeniem po uprzednim nawilżeniu płótna
- uzupełnienie drobnych ubytków zapraw za pomocą zaprawy modostuk

- pokrycie krosien nowych rozporowych lub oryginalnych hylotoxem (w przypadku dobrego stanu krosien oryginalnych zachowanie ich) w celu zabezpieczenia przed inwazją owadów
- nabicie obrazu na krosna
- pokrycie obrazu werniksem retuszerskim wyrównującym połysk
- retusze ubytków warstw malarskich za pomocą farb temperowych ,wykańczanie olejnymi laserunkami
- położenie werniksu końcowego matowego Amsterdam

16. Mensa i część cokołowa ołtarza, murowana:
    - wykonanie odkrywek na mensie i części cokołowej w celu określenia pierwotnej kolorystyki
    - usunięcie wtórnych nawarstwień z użyciem metod mechanicznych za pomocą dłutek i skalpela
    - mechaniczne usunięcie ewentualnych uszkodzonych strukturalnie tynków
    - impregnacja tynków stainfestigerem OH
    - uzupełnienie ubytków tynków za pomocą zapraw wapienno- piaskowych firmy Baumit
    - retusze i rekonstrukcje ubytków warstw barwnych na mensie i części cokołowej za pomocą pigmentów w proszku na bazie Primalu AC- 33 lub za pomocą farb temperowych
17. Montaż ołtarza w całość

Program prac konserwatorskich

Zabytek : Ołtarz boczny p.w. św. Anny (w kaplicy bocznej przy prezbiterium), ok.1892 r

Stan zachowania: ołtarz obecnie w całości przemalowany, utrzymany na powierzchni architektury w kolorystyce ciemnego beżu , bieli na gzymsach i o szaro- białych marmoryzacjach na kolumnach. Na snycerce złoconej wykonano wtórne opracowanie materiałami nieszlachetnymi oraz farbami pozłotniczymi. Wtórne srebrzenie i napis na kartuszu w zwieńczeniu ołtarza.

Obraz "św. Anna nauczająca Marię " silnie zabrudzony.

Rzeźby prawdopodobnie przemalowane w całości.

Retabulum ołtarza posadowione na murowanej mensie , która opracowana jest współczesnymi tynkami i została pomalowana na biało.

Wykonana renowacja zmieniała historyczny charakter zabytku i zafałszowała całkowicie pierwotną kolorystykę.

Jeśli chodzi o architekturę ołtarza to zauważalne są drobne ubytki drewna oraz szczeliny i pęknięcia w obrębie desek ołtarza. Widoczne rozspojenia elementów konstrukcyjnych. Oprócz drobnych ubytków mechanicznych zauważalne są nieliczne otwory wylotowe po owadach.

Stan estetyczny ołtarza jest zły, wykonane przemalówki posiadają bardzo nieestetyczna powierzchnię i jednolity sposób opracowania , obiegają od kolorystyki pierwotnej i bardzo obniżają odbiór estetyczny zabytku.

Założenia konserwatorskie

Zakłada się wykonanie pełnej konserwacji i restauracji zabytku.

Program prac

1. Wykonanie fotograficznej dokumentacji konserwatorskiej
2. Demontaż ołtarza i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej
3. Wykonanie stratygrafii ołtarza, pobranie próbek do badań specjalistycznych w celu określenia techniki i technologii zabytku, zbadanie zakresu występowania warstw oryginalnych w obrębie mensy ołtarza
4. Wstępne oczyszczenie wszystkich elementów ołtarza z luźnego kurzu
5. Wykonanie zabiegu dezynsekcji przez nasączenie preparatem hylotox lub zabieg gazowania w zależności od stanu zainfekowania drewna ocenionego po demontażu ołtarza
6. Usunięcie przemalowań z ołtarza, rzeźb, snycerki, ramy od obrazu, metodą chemiczną za pomocą preparatów do zmiękczania warstw olejnych typu scansol, aibaitzer, próby usuwania wtórnych nawarstwień metodami mechanicznymi za pomocą gorącego powietrza i skalpela; obranie najkorzystniejszej dla zabytku metody i usunięcie przemalówek
7. Impregnacja osłabionego strukturalnie drewna za pomocą Paraloidu B-72 w toluenie
8. Uzupełnienie ubytków drewna oraz wykonanie koniecznych rekonstrukcji większych ubytków formy rzeźbiarskiej za pomocą Aralditu SV 36, uzupełnianie drobnych ubytków drewna z użyciem gotowej szpachli stolarskiej do drewna
9. Podklejanie odspojonych zapraw klejem Plekstol B- 500 lub klejem króliczym
10. Uzupełnienie ubytków zapraw za pomocą zapraw tikurilla w obrębie architektury ołtarza i karnacji rzeźb oraz za pomocą zapraw klejowo - kredowych w obrębie snycerki
11. Pokrycie polichromii architektury ołtarza za pomocą werniksu z Paraloidu B- 82 w alkoholu w celu zaizolowania powierzchni i wyrównania połysku
12. Retusze ubytków polichromii farbami temperowymi lub akwarelowymi
13. Wykonanie złoceń i srebrzeń techniką zgodną z oryginałem za pomocą złota 23 i 3\4 carat w płatkach oraz srebra w płatkach, zabezpieczenie srebra za pomocą roztworu szelaku
14. Zabezpieczenie powierzchni polichromii za pomocą werniksu końcowego satynowego Le France

15. Prace przy obrazie :
    - wstępne oczyszczenie lica i odwrocia obrazu na sucho za pomocą odkurzacza i pędzla
    - zdjęcie płótna obrazu z krosien
    - oczyszczenie lica z zabrudzeń powierzchniowych za pomocą środków powierzchniowo czynnych (contrad 2000) oraz od odwrocia za pomocą gumek chlebowych
    - reperacje drobnych przedarć płótna za pomocą nitek lnianych na klej Plekstol B- 500 lub Primal AC - 33, podklejanie osłabiony krajek nowym płótnem
    - uzupełnienie drobnych ubytków zapraw za pomocą zaprawy modostuk
    - pokrycie krosien nowych rozporowych lub oryginalnych hylotoxem (w przypadku dobrego stanu krosien oryginalnych zachowanie ich) w celu zabezpieczenia przed inwazją owadów
    - nabicie obrazu na krosna
    - pokrycie obrazu werniksem retuszerskim wyrównującym połysk
    - retusze ubytków warstw malarskich za pomocą farb temperowych ,wykańczanie olejnymi laserunkami
    - położenie werniksu końcowego matowego Amsterdam

16. Mensa ołtarza, murowana:
    - wykonanie odkrywek na mensie w celu określenia pierwotnej kolorystyki
    - usunięcie wtórnych nawarstwień z użyciem metod mechanicznych za pomocą dłutek i skalpela
    - mechaniczne usunięcie ewentualnych uszkodzonych strukturalnie tynków
    - impregnacja tynków stainfestigerem OH
    - uzupełnienie ubytków tynków za pomocą zapraw wapienno- piaskowych firmy Baumit
    - retusze i rekonstrukcje ubytków warstw barwnych na mensie i części cokołowej za pomocą pigmentów w proszku na bazie Primalu AC- 33 lub za pomocą farb temperowych
17. Montaż ołtarza w całość